

Р Е Ш Е Н И Е

№ 668

град Перник, 14 октомври 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на първи октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор А.***, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №643 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ (Д „ИТСО“) - София срещу решение №500 от 24.07.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №502 по описа на съда за 2014 г.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №23-000030 от 05.12.2013 г. на Директор на Д „ИТСО“ - София, издадено срещу „ЕКСПАНЖЪН“ ООД, ЕИК 200244412, седалище и адрес на управление гр. П.***, в качеството му на работодател, представлявано от А.С. С.***, за нарушение по чл. 139, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 4а от Наредба за работното време, почивките и отпуските, за което на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв.

Жалбоподателят, без да конкретизира твърди, че районният съд не е обсъдил правилно всички събрани във връзка с делото доказателства, което го е довело до погрешни фактически и правни изводи и постановяване на необосновано неправилно решение. Заявява, че проведеното административнонаказателно производство е съобразено с изискванията на ЗАНН, като същевременно не е допуснато ограничаване на правото на защита на нарушителя. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател се представлява от ю.к. С.***. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - „ЕКСПАНЖЪН“ ООД, гр. Перник пред съда се представлява от адв. С.*** Възразява срещу жалбата и моли

решението на първата съдебна инстанция, като правилно и законосъобразно, да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 16.10.2013 г., 28.10.2013 г., 30.10.2013 г. и 04.11.2013 г., при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство относно обект на контрол – закувалня в гр. Перник, стопанисвана от настоящия ответник, инспектори на Д „ИТСО“ – София, към момента на приключване проверката установили, че „ЕКСПАНЖЪН“ ООД, гр. Перник, в качеството му на работодател не е определил с правилника за вътрешния трудов ред действителното разпределение на работното време на работещите в обекта – начало и край на работния ден, ред за редуване на смените, почивки по време на работа и ред за отчитане на работното време на работещите в обекта. За така установеното, на 04.11.2013 г. със съставяне на акт за нарушение, срещу дружеството в качеството му на работодател е образувано административнонаказателно производство. Актът е съставен в присъствието на, предявен и връчен на С.В.С.***, посочена като пълномощник на дружеството с приложено пълномощно от 01.11.2012 г., дадено от управителя на наказаното дружество. Производството е завършило с издаване на процесното наказателно постановление, като е наложено административно наказание.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил порок на същото, обуславящ процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на

защита на наказаното лице, който е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП. Решаващият първоинстанционен състав е установил, че процесният акт за установено нарушение е връчен на лице, посочено като пълномощник на дружеството, по силата на пълномощно, дадено от управителя на наказаното дружество на „ФСК КАРТЕЛ“ ЕООД, гр. София с посочени в пълномощното 36 негови представители – ФЛ, измежду които и С.***. След служебна проверка в търговския регистър районният съдия, установил че към момента на съставяне на процесния акт упълномощеното дружество има за представител само М.К.***, действаща като негов управител, постановил, че административнонаказателното производство е започнало в противоречие със законовите изисквания поради връчване на съставения акт на лице без представителна власт спрямо наказаното дружество.

Освен горното районният съд установил и следващ порок на проведеното производство за налагане на административно наказание, предвид неспазване правилото на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, състоящо се в липса на изложени в пълнота правнорелевантни факти, обосноваващи квалификация на процесното нарушение като маловажно в смисъла на чл. 415в от КТ, тъй като липсвали изводи относно наличие на изискваните от посочената правна норма предпоставки, обосноваващи нейното приложение.

На посочените основания процесното наказателно постановление е отменено без спорът да бъде разгледан в неговото същество.

Решението е правилно, макар касационният съд да не споделя изводите за наличие на първото посочено в съдебния акт основание за отмяна на наказателното постановление, а именно връчване на акта на лице без представителна власт по отношение на наказаното дружество. Предвид спецификата на казуса и приложеното по преписката пълномощно, касационният съд намира същото за относимо и достатъчно да се приеме, че актът е съставен, предявен и връчен на лице, изрично посочено, достатъчно идентифицирано, във валидно и достатъчно конкретно отношение действията, които всеки един от 36-те изброени представители може да извършва от името на „ЕКСПАНЖЪН“ ООД, гр. Перник, включително и относно получаване на съставяни актове за извършени административни нарушения.

Споделя се обаче изцяло позицията на първата съдебна инстанция относно следващото посочено съществено нарушение на правилата за водене на производство за налагане на административно наказание. Посочената за нарушена законова разпоредба в санкционната ѝ част е несъответна на обстоятелствата по извършване на нарушението и установяванията на наказващия орган, съдържащи се в НП, с което са нарушени изискванията на ЗАНН за реквизити. В акта липсват изводи, подкрепени и с доказателства, относно реализиране на същностните елементи на маловажно нарушение в смисъла на чл. 415в от КТ, а именно, че нарушението е отстранено веднага след неговото установяване по реда на КТ и че от него не са произтекли вредни последици за работници или служители. Не на последно място административнонаказващият орган не е мотивирал решението си да наложи наказание за маловажно нарушение в размер на максимума,

предвиден за такова деяние, което препятства и преценката относно спазване правилата за определяне на административните наказания, заложи в чл. 27 на ЗАНН и конкретно ал. 2.

Горното обосновава извод за правилност на решението на първата съдебна инстанция да отмени като незаконосъобразно процесното наказателно постановление на посоченото основание. Предвид това обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на закона следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №500 от 24.07.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №502 по описа на съда за 2014 г., с което е отменено наказателно постановление №23-000030 от 05.12.2013 г. на Директор на Д „ИТСО“ – София, издадено срещу „ЕКСПАНЖЪН“ ООД, гр. Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/